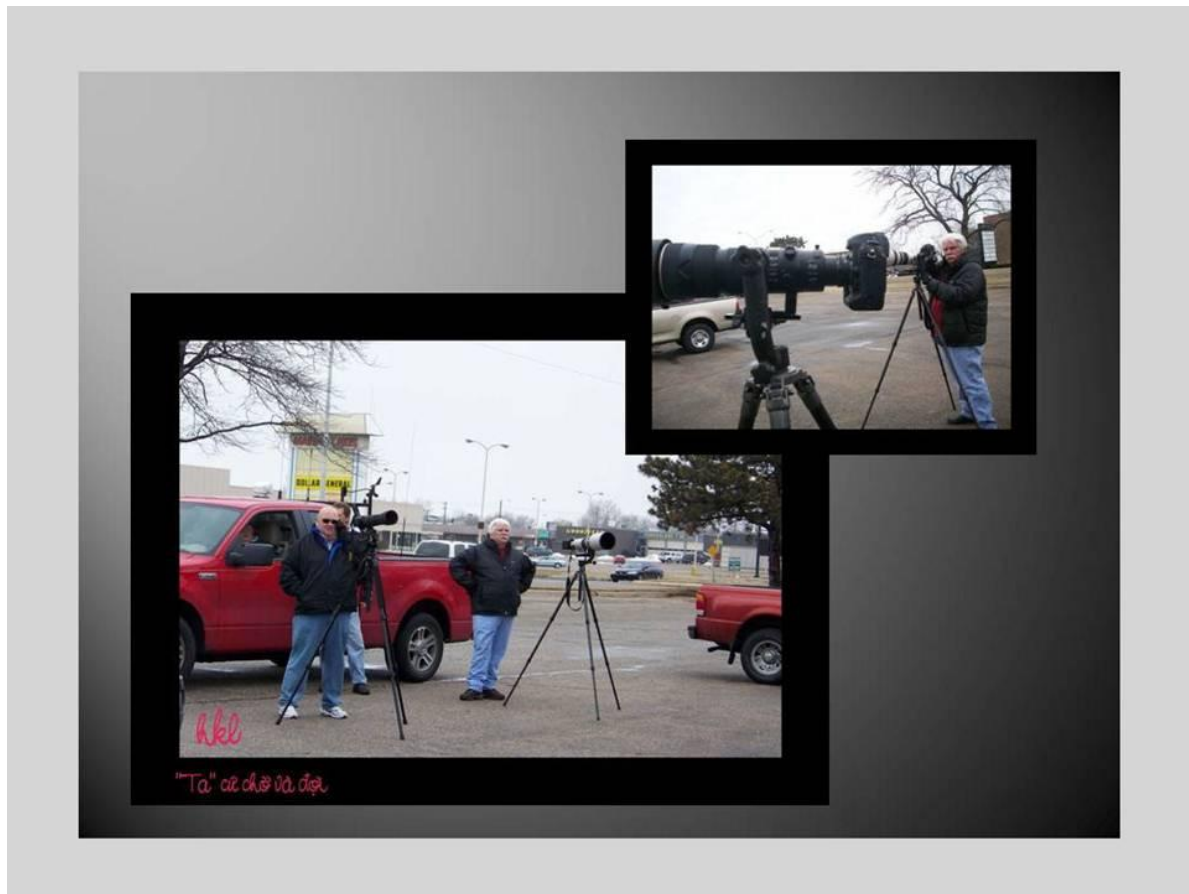

Những người thợ săn

HươngKiềuLoan

Vào cuối tháng một, khi mà khí hậu ở tiểu bang tôi cư ngụ, trời còn lạnh buốt, thì khu vực gần nhà, hồ "Twin Lake", là nơi tôi đã chụp một số hình về mùa thu bên dãy hàng rào, và những hình mùa xuân, lúc cây lê khoe sắc hoa trắng bên bãi đậu xe. Thì nơi đây bây giờ lại là nơi mà bao nhiếp ảnh gia Mỹ đã đến để săn chụp chim đại bàng

Mấy tháng trước, có dịp chứng kiến các nhà nhiếp ảnh Mỹ đi chụp chim Đại Bàng, tôi mới hiểu được sự săn hình công khó ra sao, thì ra khi xem một bộ ảnh riêng về loài chim hạc trên pps của người Nhật hay Trung Hoa, và những giống chim bói cá, của một nhiếp ảnh gia Mỹ, do bạn bè chuyển đến cho xem qua pps, hoặc là một loạt hình, từ lúc những chim nuôi con, mớm mồi, săn mồi v...v...

Những bức hình thật đẹp, thật sắc nét và đầy nghệ thuật, đã không phải một sớm một chiều mà người cầm máy có được toàn bộ ảnh như vậy. Họ đã phải săn biết bao lâu, hàng tháng hoặc có khi cả năm, gom góp rồi lọc lựa để có được một bộ hình giá trị như thế.

Vậy mà trước đây tôi đã khù khờ, cứ tưởng rằng chỉ cần một buổi chụp là xong! đúng là cả ngố!

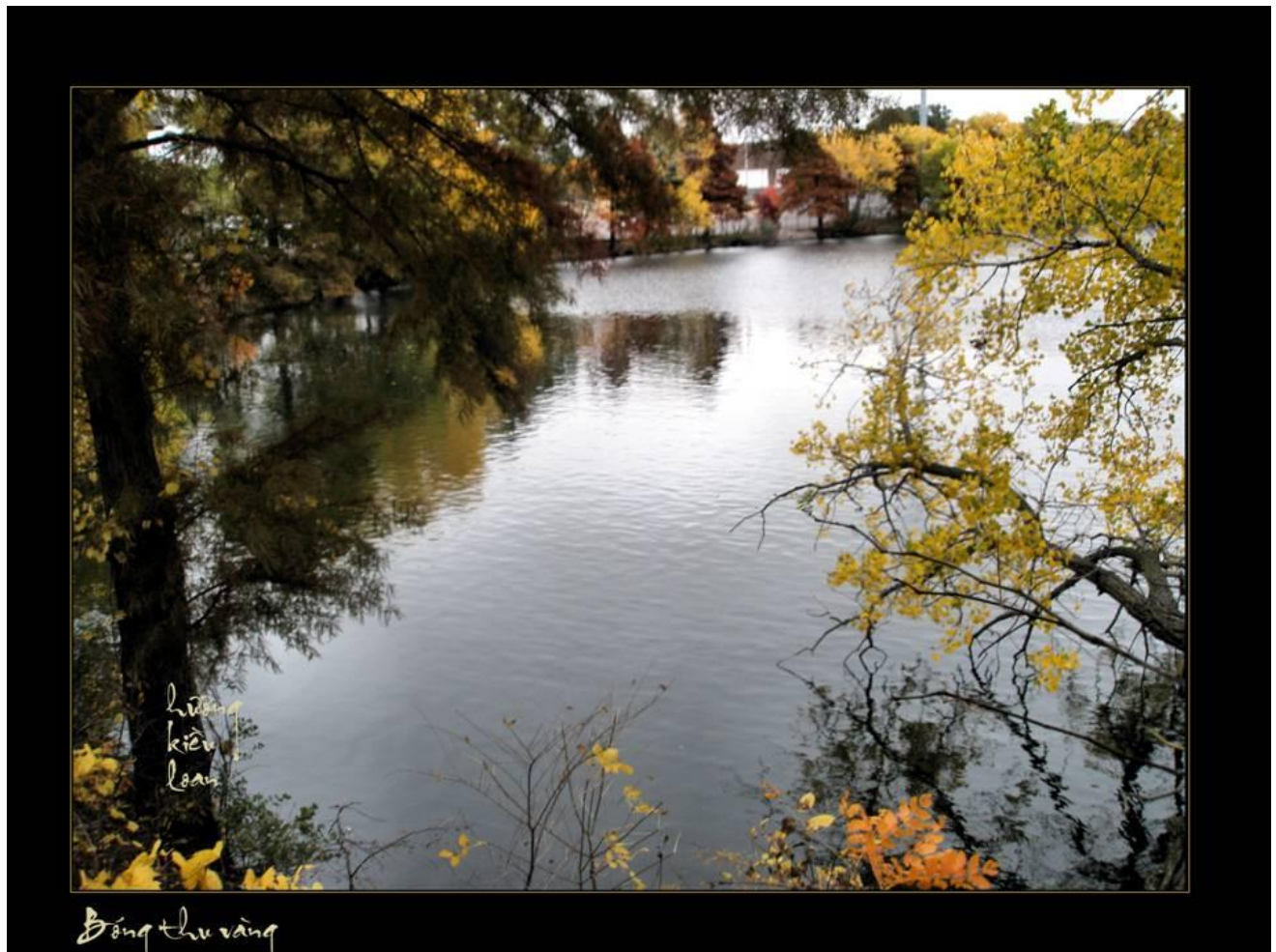

Năm ngoái, khi thấy tôi đi bộ về với chiếc máy hình nhỏ luôn mang theo bên người. Bill, bạn của ông xếp tôi, đã bảo tôi nên đến khúc sông gần nhà Bill vì có con chim đại bàng đang ở đó.

Bill đã thấy nhiều người vác máy hình đến chụp, hoặc ngồi canh, chờ nó, khi nó bay đi bay về.

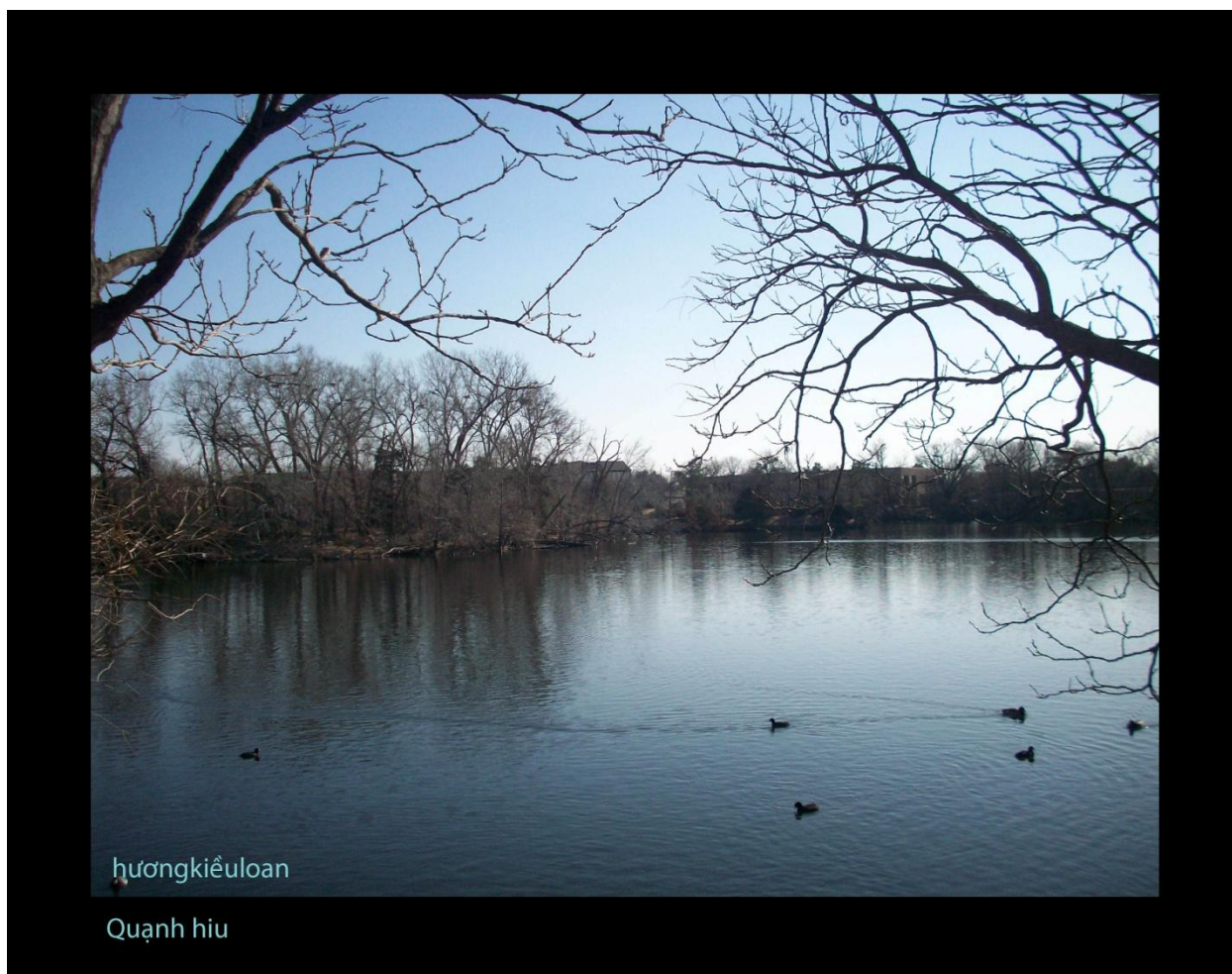
Phụ nữ thì thường thích hoa lá hơn, vả lại tôi hình dung ra giống chim này mỏ quặp đầu trắng, như đã nhìn một số hình thấy trên báo, loài chim biểu tượng cho nước Mỹ.

Cũng chả có gì hấp dẫn, nên tôi đã phe lờ, chả cần chú ý đến cái tin tức đó.

Năm nay, nơi mà mấy tháng trước, tôi đã chụp một số hình về mùa thu (PPS **Thu Bên Rào**) nhưng mùa này trời lạnh cóng, cây lá tiêu điều có gì đẹp nữa đâu mà thu vào ống kính ?

Trời đã cuối đông, cảnh vật xơ xác, không còn gì đẹp để chụp nữa, vậy mà một hôm trên đường đi phố với ông xếp, ngang qua đây, tôi bỗng thấy cả hơn chục chiếc xe hơi đậu ở parking lot vào ngày thứ bảy, chuyện lạ ! và có đến 5,6 người dựng chân máy hình, một số người khác đeo máy ảnh trước ngực, cả một nhóm đông. Người thì dí đầu vào hàng rào nhìn ra phía hồ nước. Tôi đã thắc mắc: "Họ chụp cái gì?"

Ô mà...ha...ha....hoá ra chỗ mình chụp một số hình mùa thu cũng là nơi dân nhiếp ảnh biết đến?"

Thì ông xếp của tôi cho biết họ đang săn chụp con chim đại bàng.

--Sao anh biết?

--TV mới nói chiều qua, là có một đôi chim về đây làm tổ.

Giá không phải đi với xếp, tôi đã về nhà vắc máy ra nhập bọn với họ.

Nơi này rất gần nhà tôi, đi bộ chừng 10', hàng năm tôi thường cuốc bộ qua khu này, có một bãi đậu xe lớn, một mặt sau rào là hồ nước, có một cù lao nhỏ ở giữa hồ, mặt khác là con phố xe chạy như mắc cửi vì là một lộ chính nơi thị tứ đông đúc với nhiều cửa tiệm ở ngã tư gần đây.

Ngày trước lúc chụp hình cho bộ ảnh Thu Bên Rào, tôi đã chỉ lấy góc cạnh sao cho trông hoang vắng, để nên thơ. Chị Vân khi xem pps đã nhắc nhở tôi là chớ đi vào những nơi vắng như vậy sẽ nguy hiểm lắm đấy. Hi...hi...chị đâu có biết là xe chạy hà rầm cách tôi năm bảy mét.

Thế là tôi nhập bọn với đám người đến đây săn chụp chim đại bàng. Họ là các tay thiện nghệ, có web site riêng, máy hình thứ chiến. Họ đến đây buổi sáng khi mặt trời chưa lên, và về lúc chiều tối, có hôm họ đến, rồi đi, rồi quay lại, vì họ canh giờ, biết chim rời tổ giờ nào để đi săn mồi, và sẽ về giờ nào..v.v..

Nói chuyện với họ, tôi biết thêm được giờ giấc của giống chim này ở nơi đó, Chúng đang làm tổ, chưa có trứng, khi có trứng rồi thì sẽ nằm ấp cũng vài tháng,..v.v.. Ngoài ra họ cũng đã chứng kiến cảnh đại bàng đuổi lũ hạc xám đã đến chiếm "ngôi nhà" mà

chim đại bàng đã xây sẵn. Nơi nào cũng có cảnh xâm chiếm dành dặt ngay cả giống chim, huống chi loài người ! Lại nhớ đến bọn Trung Hoa cướp đất của người Việt.

Chờ đại bàng lâu quá, mọi người đành chụp vịt và swan

Làm quen với mấy nhiếp ảnh gia Mỹ, đầu láo với họ, để thời gian chờ đợi được nhìn con chim rời tổ khỏi dài như một thế kỷ, tôi cũng gạ họ cho xem những hình họ 'shot' được nó trong máy. Dù máy thứ chiến, mà hình cũng chưa được nét bằng hình anh Bằng cho tôi xem bức ảnh ấy chụp giống chim này khi nghe tôi kể chuyện vụ các nhà nhiếp ảnh ở đây đi săn chụp chim Ưng.

Anh Nguyễn Hữu Bằng là người đã chụp hình, và làm việc với cơ quan báo chí của Mỹ từ khi tôi còn là cô bé áo trắng, chia ô mai với bạn trong lớp học. Tôi gọi anh là Đại Bằng vì anh chụp giống chim này đẹp quá. Lấy được từ nét mặt bức bối của chim khi nó bị làm phiền.

Từ khi anh "Đại Bàng" cho tôi xem một số ảnh đặc biệt mà anh đã chụp trước đây, Những ảnh rất độc đáo về phong cảnh và thú vật. Nhìn mấy hình chim đại bàng của anh, tôi đâm ra thấy thích loại chim này, có lẽ chúng là đề tài và là loại chim khó chụp, nên mới lôi cuốn bao người mê nhiếp ảnh hàng ngày chầu chực ven rào để "shot" chúng. Nhưng muốn có được tấm hình như thế sẽ phải khổ công như các nhà săn mà tôi đã thấy ở đây! chao ôi,

Tính từ một sáng tôi đi với ông xệp, nhìn thấy họ dựng máy, đến ngày họ chấm dứt chụp chúng nó, là gần ba tháng trời !!! họ kiên nhẫn hàng ngày đến đấy, họ không ở gần địa điểm như tôi, mà họ từ các nơi trong thành phố, đã lái xe đến, chầu chực đợi chờ, nhiều khi bắc cả ghế ra bãi đậu xe để ngồi vì đợi lâu quá! Những người không chụp ảnh cũng kéo đến xem khá đông mỗi ngày.

Có một sáng sớm, trời mưa, trời còn tối, tôi phải chạy vội ra tiệm One dollar tree để mua giấy gói quà, vì 9 giờ sáng phải đi dự tiệc, đi qua vội, bỏ quên chiếc máy nhỏ vẫn thường nằm trong ví, khi lái xe ngang qua, thấy một nhiếp ảnh gia, đã chụm áo mưa cho chiếc máy hình dựng ở bãi đậu xe, người một áo mưa, khẩu súng cà nông thứ chiến một áo mưa, năm bảy ngàn chiếc máy hình và ống kính mà hư thì cũng là tai họa.

Tôi tiếc quá, đã không "bắt" được cái hình ảnh người và máy đó. Trời mưa lâm râm khi tôi lái xe đến, dự tính lúc quay ra nếu còn cái cảnh đó, sẽ lái vù về nhà, lấy máy chụp người ấy, nhưng khi tôi ra khỏi tiệm, thì trời mưa to hơn, người và máy đã phải trốn vào xe hơi.

Tôi không có hy vọng mang về được những tác phẩm quá công trình như của họ, mà tôi chỉ muốn ghi lại hình ảnh của những người yêu nghệ thuật đã thật kiên nhẫn khi mong đợi đối tượng là chú chim Đại Bàng với hai cánh giang rộng trên bầu trời tự do, như quê hương yêu dấu của họ, cũng là đất tạm dung cho những người Việt Nam tha hương.

Bao giờ quê hương tôi được tự do như xứ sở này? Biết bao giờ?

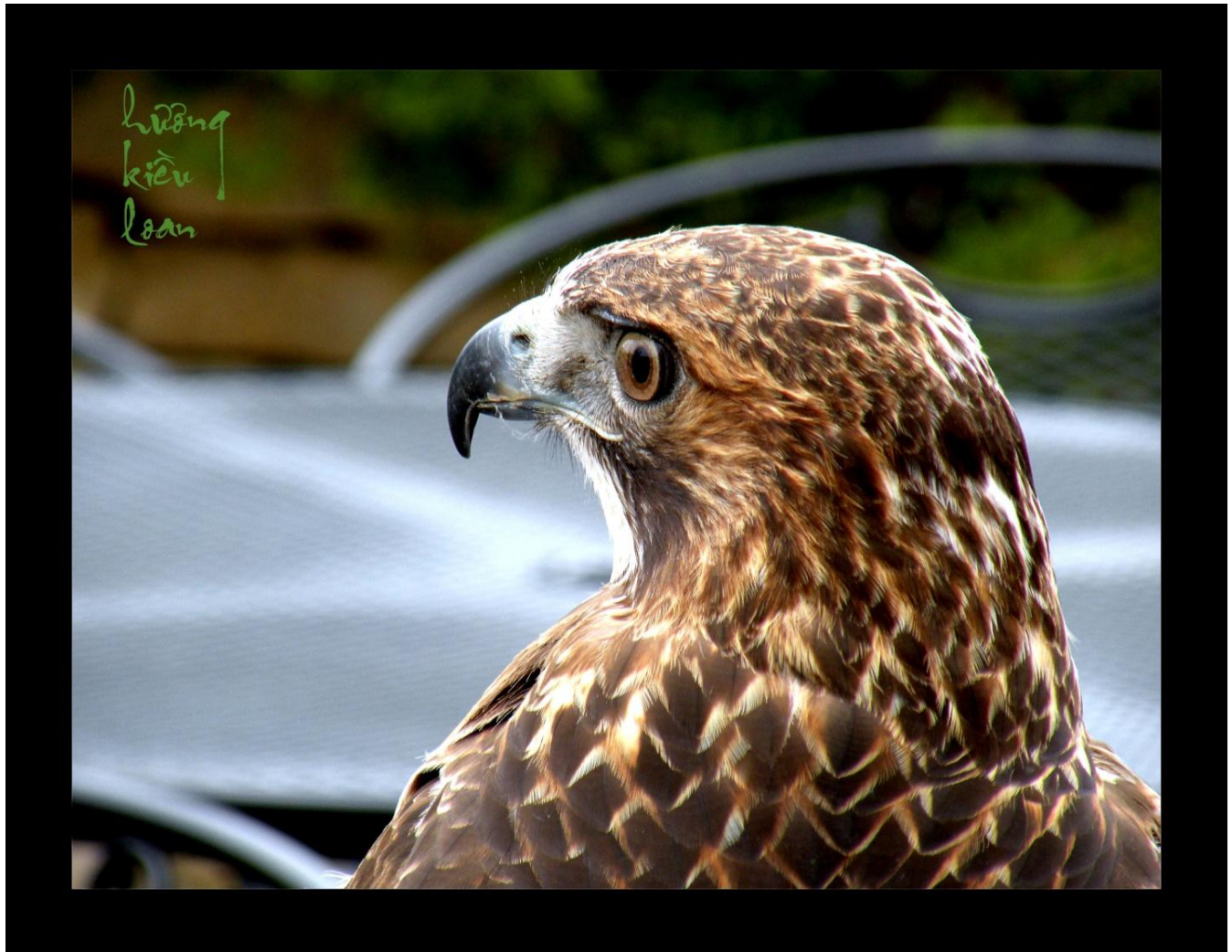

Hai lần tôi thấy được chú đại bàng ngồi xồm (hi...hi..).trong tổ của nó, xa qua, cái Canon EOS Rebel XT1 với ống kính 75-300mm của tôi không thể lấy được hình rõ, bên cạnh những cái máy thứ xịn, của các tay thiện chiến, thứ tôi dùng chỉ là trò chơi! Chụp một số hình ngày hôm đó, về coi lại trên computer, quá thất vọng!

Tôi đầu hàng!

và biết rằng muốn săn được "cọp" phải có súng thật, dùng súng bắn nước thì...chỉ phí công.

Vì chú ý đến loài chim này, nên hôm sau tôi đã "shot" được bức hình dưới đây. Với máy Nikon, nhưng con chim đại bàng nâu này là đậu trên tay một người nghệ sĩ, chỉ cách tôi vài bước, khi nhóm nghệ sĩ của trường đại học đến Botanica trình diễn cho du khách xem một vở kịch.

(Hey! HKL chụp lên ta?)

Một cô bạn của tôi đã bảo rằng: " Tụi mình chụp hình chim, chỉ là cảnh chim, chứ còn muốn có hình chim thực sự phải có ống kính đặc biệt. " Mà cả hai đứa chúng tôi còn chưa tính mua.

Hình như phái nam, họ thích sự thử thách, họ thích chụp cái gì khó khăn, cái gì phải nhúc nhích, họ thích chụp sâu bọ, ong bướm, chim chóc... Riêng tôi, ngay cả bướm, tôi chỉ thích đôi cánh của nó, còn cái thân hình giống như con sâu nhìn thấy mà ghê! loài chim thì OK salem ,Ok salu, chứ còn thần lẩn, ếch nhái sâu bọ ...là tôi lánh xa...

Khi không có khả năng săn đại bàng, tôi đùa với các tay săn hình: "Không chụp được đại bàng thì tôi chụp các quý vị vậy nhé ! " thế là tôi có được mấy hình này.

Họ là những tay thiện chiến trong ngành
Nhưng đều không nhận mình là nhiếp
ảnh gia, họ thường rủ nhau ra ngoài ô
tới những địa điểm nào có nhiều loại
chim để săn hình chúng.

Họ rất tốt, sốt sắng hướng dẫn
tôi cách điều khiển các loại
máy, và chia sẻ những kinh
nghiệm trong cách chụp ảnh.

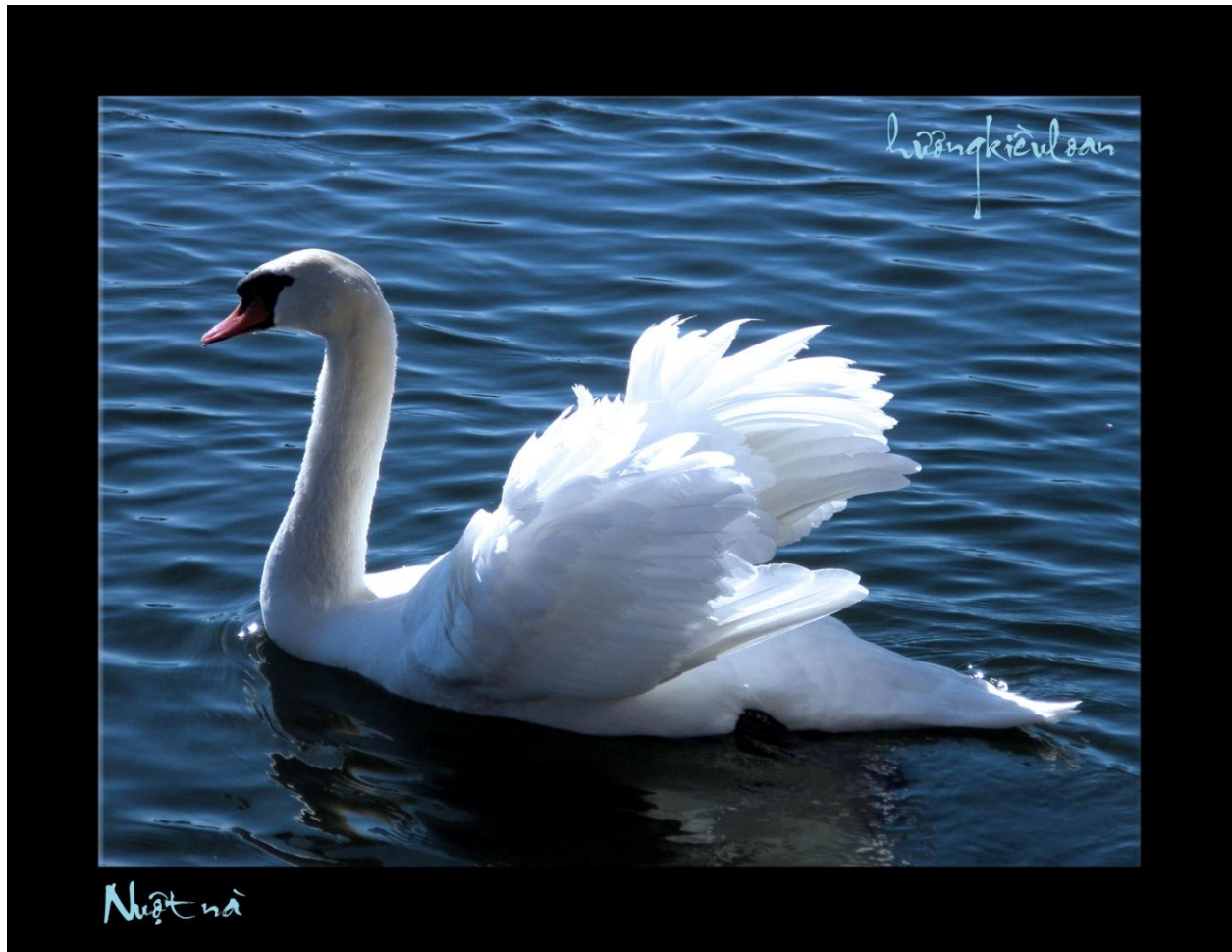

Tôi giao hẹn với họ là tôi sẽ đưa những hình ảnh này vào bài viết hay slide show của tôi đấy nhé, họ đều cười vui vẻ. Đôi khi chúng tôi mải đầu láo đã hụt "shot" lúc chim bay về tổ.

Không tay thiện chiến

Không kiên nhẫn được với giống chim đại bàng, tôi bỏ qua phía bên kia hồ nước chụp thiên nga, mấy chú "bird" này chậm chạp lại háu ăn, ném bánh cho chúng, là tôi tha hồ chụp chúng,

Những tay thiện chiến kia săn chim ưng thì tôi...săn... swan! hi hi.. Đã thừa rằng tôi dân gà mờ, chỉ chụp ảnh theo cảm nhận tự nhiên, lại chưa từng học qua lớp nào, hay đọc một cuốn sách nào dạy về cách chụp hình, nhưng rất đam mê trong thú chơi này. Điều đó, công đôi ba việc, mỗi ngày tôi phải đi bộ vì sức khỏe. Vừa đi bộ, vừa chụp hình luôn, đã khiến cho việc tôi đo đường mấy miles một ngày như ngắn hẳn lại, và tôi lại có thêm sự thích thú khi nhìn thiên nhiên thay đổi từng buổi, từng ngày.

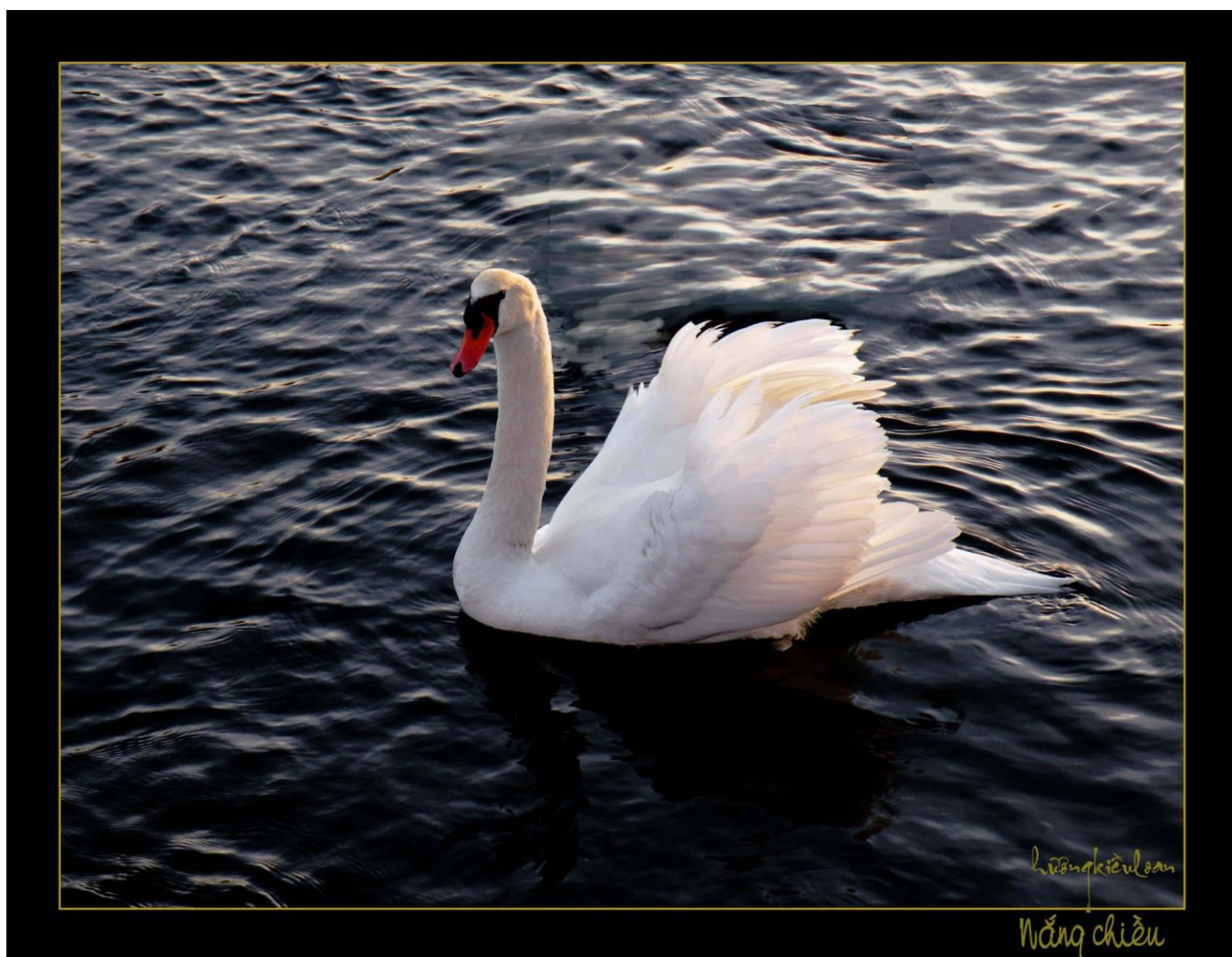
Dĩ nhiên tôi phải chụp rất nhanh, để cái thú chơi đó không ảnh hưởng vào điều tôi đi bộ.

Swan đối với tôi cũng là một đề tài hấp dẫn. Tôi đã ví chúng như những đoá hoa quỳnh trắng trong hồ nước. Nhờ mấy ngày tham gia săn chụp chim ưng, tôi mới khám phá ra có bốn con thiên nga trắng được nuôi tại hồ. Tha hồ chụp, khỏi phải đi đâu tìm kiếm chúng.

Không chờ được chim ưng như họ, tôi đã quay ống kính vào mấy con thiên nga ở phía bên kia hồ, với những ngày giờ khác nhau, lúc thì nắng trong, khiến màu nước xanh như nhuộm phẩm, có ngày nắng rắc hoa sao trên làn sóng, như những viên kim cương to lớn lấp lánh trên mặt nước đậm như bóng đêm, và có những ngày chiều rơi trên sông, ánh hoàng hôn nhuộm vàng sóng nước.

Tôi không phải là nhiếp gia để gửi đến quý bạn những tác phẩm tuyệt tác. Tôi cũng không phải là văn sĩ để tặng độc giả những áng văn bóng bẩy. Tôi chỉ xin là người kể chuyện, gửi đến quý bạn chút tâm tình của những buồn vui qua những ảnh được ghi lại bằng ống kính tâm thường của một người yêu nghệ thuật.

Xin tạm ngưng và hẹn gặp lại quý vị ở những kỷ niệm khác.

Trân trọng,

hươngkiềuloan

(Hoàng Dung)

June 10/2010

Tò mò

Mỗi ngày nơi này
đều có ít nhất
năm mươi người
đậu xe và chờ cả
giờ để mong nhìn
thấy con chim đại
bàng.

Rất nhiều người
đã đến đây xem
mỗi ngày, do đây
city đã cho treo
bảng này và
in hình của
các nhiếp ảnh
gia đã chụp
được đôi chim,
cũng như
in trên nhật báo
trong thời gian đó